

vigtigt, at de Embedsmænd, der have over 1,200 Rd., ere lønede paa den Raade, som Lønningsloven for dem fastsætter, som det er, at de Embedsmænd, der have under 1,200 Rd., ere lønede paa denne sidste Raade, og jeg formener derfor, at hele den Betragtning, hvorefter de sidstnævnte skulle pensioneres forholdsviis høiere, er fuldkomment urigtig. Jeg tror, at man maa erkjende, at man ikke bør fastholde en Bestemmelse som den, jeg nu har omtalt. Jeg skal iøvrigt endnu bemærke, at Anledningen til denne Bestemmelse vistnok er den i de nu gjældende Pensionslove indeholdte Regel, at, dersom et Embede med uvisse Indtægter løber op til en aarlig Indtægt af over 1,000 Rd., saa skal der ved Pensionsberegning lides et Fradrag i den Del af Indtægten, som er over 1,000 Rd. Dette er imidlertid en Bestemmelse, som jeg tror er langt bedre besøiet end den her foreliggende, nys af mig omtalte. Det har nemlig i Almindelighed med Rette været antaget, at en fast Indtægt er en Del bedre end en uvis Indtægt, og at Forholdet mellem Gage og Pension altsaa kan og bør være noget mindre, naar Embedet har været lønnet med uvisse, end naar det har været lønnet med faste Indtægter. Da Antallet af de med uvisse Indtægter lønede Embedsmænd i den senere Tid er blevet saa betydelig nedsat, har en Bestemmelse som den anførte nu vistnok en mindre praktisk Betydning; men jeg kan dog ikke indse, at der kunde være Noget at indvende imod at beholde den Bestemmelse, som saaledes hidtil er gjældende med Hensyn til de uvisse Indtægter. Derimod tror jeg rigtignok, som anført, at den i det foreliggende Lovforslags § 6 indeholdte Bestemmelse om faste Indtægter over 1,200 Rd. er meget uhensigtsmæssig. — Det Samme maa jeg ogsaa bemærke om Slutningsbestemmelsen i Lovforslagets § 6, hvori det siges, at ingen Pension maa overstige 2,000 Rd. Dette behøver jeg dog ikke her at motivere videre, da et Forslag derom allerede har været forhandlet i Thinget i forrige Samling og dets Anskuelse med Hensyn til dette Punkt altsaa er tilstrækkelig bekendt.

Jeg gaar nu over til det andet Hovedpunkt i de to nævnte Paragrafer, Lovforslagets §§ 5

og 6, i hvilke indeholdes et ganske nyt Forslag — jeg veed i det Mindste ikke af, at det tidligere er fremkommet under Forhandlingen om vore Pensionslove —, nemlig et Forslag om Afskaffelse af Ventepenge og i Forbindelse dermed en Bestemmelse om, under hvilke Vilkaar Pension skal meddeles, naar en Mand bliver afskediget af ham utilregnelige Aarsager i en Alder, hvori han endnu er tjenestedygtig. Vore Pensionslove have for Delsblivet en Bestemmelse om Ventepenge, ifølge hvilken denne Pensionsform kun indtræder i et forud bestemt givet Tilfælde, nemlig naar et Embede inddrages. Pensionslovene fastsætte da, at vedkommende Embedsmand, som har beklædt det Embede, der skal inddrages, skal beholde to Trediedele af sin Embedsindtægt i 5 Aar, og at han i disse 5 Aar skal staa til Raadighed for at modtage en ny Ansættelse, som Regjeringen maatte finde påsende, dog saaledes, at han ikke skal være pligtig til at modtage Ansættelse i et saadant nyt Embede, hvis dettes Indtægter ere mindre end Indtægten af det Embede, som han tidligere har beklædt. Denne Bestemmelse er nu ikke blot fravegen i det foreliggende Lovforslag, men man er, om jeg saa maa sige, gaaet i den modsatte Retning, idet den Mand, hvis Embede inddrages, efter det foreliggende Lovforslag for det Første ikke skal have Mere i Pension, end hvad der vilde tilkomme ham efter hans Tjenestetid, saafremt han afskedigedes paa Grund af Alder, Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag. Og, dersom han er tjenstedygtig, faar han ikke engang denne, den almindelige Pension, medmindre han vil forpligte sig til i en, aldeles ubestemt Tid at staa til Regjeringens Raadighed med Hensyn til Ansættelse i et nyt Embede, hvis Indtægter ere de samme som de, han havde i det Embede, han forlod; hvis ikke, nedsettes Pensionen med en Trediedel. Og dersom han paatager sig en saadan Forpligtelse, og det senere skulde vise sig, at han ikke finder sig foranlediget til at efterkomme en Opfordring i saa Henseende, vil han endelig ganske miste Pensionen. Dette er, forekommer det mig, særdeles haarde Bestemmelser. Ikke, at jeg jo nok kan finde, at der kan anføres Meget